

GAZETA KRAKOWSKA

N^{ro} 90.

Z KRAKOWA DNIA 29. LISTOPADA 1815 Roku WE SZRODE.

M O W A

Przydującego Kommissyi J. W. Mięczyńskiego przy Inflacyi Senatu miana w d. 20 Listopada r. b.

Prześwietny Senacie!

Nayiasnieysze Trzy Dwory w mądrości swojej uchwalivszy, ażeby ta część Polski, którą teraz miastem wolnem Krakowem z tego Okręgiem zowiemy, była wolną, niepodległą i neutralną; postanowivły oraz, iż Rząd tego kraju zostaje w Senacie. W skutku tego postanowienia, w artykule 4tym Konstytucyi zawartego, zgromadza się dziś Senat.

Zasługi Wasze Jaśnie Wielmożni, Wielmożni Panowie! doświadczona w różnych zawodach wysługi publiczney gorliwość obywatelska, utorowały wam drogę, do tego znakomitego stopnia, Rządcom niepodległego kraju. Zaufanie którem was Nayiasnieysi Zprzymierzeni Monarchowie udarować raczyli, powierzając losy około 90 tysięcy ludzi rządowi waszemu, jest wielkie!... Wielkie przeto są i obowiązki, które poddał się temu chlubnemu powołaniu, na siebie zaciągacie.

Czy zwracam myśl na czas, czy na miejsce, czy na zamiar obiawiony w Naywyższej ustawie dotyczącej bytu kraju tego; wszędzie obok świetności zawodu, wielkość zobowiązań i Waszych spotykam.

W wieku, tak wygórowaną oświatą celującym, w trudny Rządcom szrank wchodząc, poddaiecie każdy swoy krok Sądowi całej Europy, w której obliczu, twor ten wielkomyślny Polityki! byt mowię kraju tego i jego Rządu, powstał. Każdy błąd, każde uchybienie wasze, surowo rozbierać będzie nieubłagana liczných krajow Publiczność, a Polak kosztujący rzetelnego szczęścia skutkiem mądrości Rządow, którym podlega... rumienić by się wraz z wami musiał.

W tej ziemi klassycznej, w tym gniaździe cnot Polskich, w tym szanownym przybytku nayświetniejszych pamiątek, w tym czcigodnym uchroniu, w którym popioły Naylepszych i naszych spoczywają Królów, gdzie różne Naywyższych Rządcom posagi i obrazy w tej nawet Sali zebrane, przypominają wam skutki, iakie

po dobrych i iakie po złych rządach na kray spływały;.. Rządy wasze Przechacni Mężowie, muszą bydź tak trafne, tak baczące, iżby sprowadzając samo co dobre, oddalając wszystko co złe i szkodliwe, z utrzymaniem Narodowości dozwoloney, odpowiadały widokom dobroczynnym, przez Nayaśnniejszych Monarchow zakreślonym. Słowem, macie dokazać: że Polak, poruczony samemu sobie, bez przyćmienia cnot z Narodowości wypływających, do wskazanych sobie celow utrafiac, i z miłością ziemi swoiey, nieskażoną wdzięczność dla Wspaniałomyślnych Tworcow niepodległego bytu swego, połączyć, umie.

Gdy dopiero wspomniony przymiot, jest chlubną własnością charakteru Narodowego, przeto utrzymanie go łatwo Szanowni Panowie w należnym kierunku, przez sam popęd czystych uczuciw serca.

Nauki, handel i kunszt, trzy nawałniejsze sprężyny wewnętrzney pomysłności każdego krayu, opatrzna Monarchow ręka z utworem exystencyi krayu tego, przeznaczyła mu w udziale, i Rządowi iego za główne wskazała cele.

W tem mieście, z którego niegdys promienie różnego rodzaju świetności, przebiegały dalekie świata przestrzenie, ma znowu istniec dobroczynne źródło oświaty, z którego Polak, pożyteczne i stosowne do różnych pod różnemi berłami przeznaczeń, usposobienia ma czerpać. Źródło to więc musi bydź doskonale czyste, żadnym stronności zamętem, żadną przesądow plamą nieskażone. Z niego muszą wytryskać te zbawienne krople gruntowney nauki, prawego rozumu, co na

wszystkie wstarczaia potrzeb.

Położenie jeograficzne krayu tego sprzyia handlowi. W Dobroczynności Nayaśnniejszych Tworcow politycznego bytu iego zupełną ufność położyc należy; ona wieńcząc dzieło swoje, opatrzy go w skuteczne środki, i usunie zawady ieżliby iakie były.

Mało znaleźć można w wielkich nawet Państwach, takowych okolic, któreby w tak szczupłych iak sa krayu tego granicach, tyle iak te, skarbow natury złożonych w wnętrnościach ziemi, zawierały. Rękodzieła więc i kunsztu mają tu swoy naygłówniejszy żywioł. Trafne i niezmordowane dażenie Rządu ku temu celowi, może przez ten rodzaj zalety i pożytku, kray tutejszy zaszczycić i zbożać.

Nauki, kunszt i handel nie mogą świetniec bez spokojności wewnętrzney. Potężna opieka Nayaśnniejszych Władcow zaręcza wam ją, wyrzekłszy ścisła waszą neutralność; i tym rodzajem ta ki, no wy daie powab miłośnikom tych trzech głównych rzeczowistego dobra przedmiotow, do poświęcenia im swych talentow i zdolności, z zupełnem tychże rozpostarciem i ufnością.

Nayprzyjaźniejsze stawiają się widoki w tym krayu dla rolnictwa. Rolnik nie odrywany osobą i sprzężeniem do posług wovskowych, nieuniespokojany w domu kwaterunkiem, niedręczony obawą utraty syna w zawodzie woieniym, zastoniony od zdzierstwa i obłudy po karczmach, ubeśpieczony od przemocy i samowolności, upewniony o wzajemnych należitościach i powinnościach, na zasadzie sprawiedliwych stosunkow wytkniętych

swobodne myśli swoje chętnie i bez udziału poświęci przemysłowi, odda samem moralnem uczuciem skrzepione siły swoje fizyczne pracy; powiększane coraz korzyści starań jego, do nowych natężeń i funduszu i ochoty dodawać będą tem pewniey, że zyskowny odyt ziemio-
płodow, położenie jeoğraficzne kraiu za-
ręcza. Waszym będzie obowiązkiem Szanowni Panowie! urzeczywistnieniu tych szczęsnych widokow, wczem od Senatu zawisło, dopomagać.

W tym krotkim rysie celow i środków widzieliście Jaśnie Wielmożni, Wielmożni Panowie! ważną część zobowiązań waszych. Są zaiste niektóre z nich trudne, ale nieprzechodzą sił ludzkich. Natężone i iednomyślne usiłowania, madre ustawy, tęga ich exekucya, sprawiedliwość szybko wymierzana, a rownie od zbytniey surowości iak uległości daleka, uwieńczy pomyslnym skutkiem, te pieczołowitości waszey powierzone szczęścia mieszkańcow kraiu tego zakłady.

Sama szczupłość granic tey Rzpltey ułatwia dopięcie wspomnionych celow. wszysiko coby tem przeciw się, coby pomyslność tamować, coby złe rozlewać miało, dziś spostrzeżone, iutro odwrone byđź może. Od momentu zupełnego rozwinięcia władzy Waszey, nie powinno byđź żadnego w tym kraiu zakątka, do którego by czuynne oko wasze dla wyśledzenia ucisku, dla w prowadzenia namieysce jego swokody, w cisnąć się nie miało. Łatwość ta, tyle obowiązkow waszym Szanowni Panowie przydaie wagi, że tem uchybienie obwinałoby sumienia wasze o krzywdę wyrządzoną sameyże dobroczynności Wielkicich Prawodawcow

kraiu tego, którzy wyłączenie tego od szczęścia zostawania pod potężnym berłem, chcieli nagrodzić indywidualną każdego mieszkańca pomyslnością, i wiodące do tego celu w wyborney Konstytucyi wskazali prawidła.

Inne właściwe Rządcom obowiązki, powtarzać Wam, Szanowni Mężowie! nie przystoi. Każdy z was pełnił ie iuż chlubnie w różnych ważnych zawodach. Każdy z was przeięty jest tą prawdą, że najsławniejszy urząd nie nadaie prawa do rzeczywistego szacunku osób i wdzięczności Rządzonych, tylko w ten czas kiedy obowiązki jego gorliwie i cnotliwie są dopełniane. Każdy z was ocenił przyzwyczajenie obecne położenie. i osądził gruntownie: że stopień który posiada, istotnie świetny i zaszczytu pełen, nie jest z rzędu tych, do których próżność przysuwa swoy teatr, i z niego nadęte swoje wygrywa role. Każdy z was jest przekonany o tem. że iak iednomyślność w sprawie publiczney, jest konieczną zamierzonego iey skutku podstawą, tak rozdzielenie nieuchronną choćby najlepszych zamyslow zagładą.

Jaśnie Wielmożny Prezesie Senatu, Mężu wybrany! którego cnotcie naczelnictwo Rządu kraiu niepodległego, którego staranności pielęgnowanie tey ważney gałęzi szczepu Polakow jest powierzone; Twoje w całym paśmie życia prywatnego i publicznego dowiedzione najszczytniejsze serca i umysłu przymioty, są rękojmią, że i w tym zawodzie utrzymasz godnie, zasłużoną dotąd chwałę.

Jaśnie Wielmożni, Wielmożni Senatorowie! Przewodniczyły wam w tey godności rozwinięte tak w różnych Urzędow

waniach, iak w pożyciu domowym, świe-
tne zalety i nieskazitelna Obywatelska.
gorliwość są one także poręką, że ziedno-
czone przymioty i zdolności wasze, pod
wodzą Szanownego Naczelnika, doprowa-
dzą usiłowania wasze do tego iedyne-
go celu, którym iest dobro poruczonych wa-
szym Rządóm mieszkańców, i osiągną tę
iedyną z niczem nieporównaną nagrodę,
że rządzeni przez rzetelną wdzięczność
serca, z poszanowaniem imiona wasze,
wymawiać będą.

Senat dziś [Konstituowany znacznie
czynności swoje od przepisów wewnętrzne
postępowanie iego stanowiących. Projekt
tey Organizacyi wewnętrzney] przedstawi
Senat pod rozwałę i zatwierdzenie Kom-
missyi. Symplifikowanie biegu czynności,
które samo iedno przyzwoity pośpiech w
działaniach, i skutek w ustawach, z nay-
ćisłeyszą oszczędnością połączać może
zechce Senat tak przy projektowaniu swo-
im, iak później w wszystkich gałęzi Admi-
nistracyynych, trybu postępowania, mieć
na pierwszym widoku.

Senat zostając na czele Administra-
cyi będzie miał podległe sobie [wszelkie
pośrednie władze, w miarę ich następnego
ustanowienia. Kommissya mając obowią-
zek kierować pierwszemi Senatowi krokami, aże-
by w koleie konstytucyą zakreślone utra-
fiały, będzie z niem deliberować, nad sto-
sownem do potrzeby i okoliczności roz-
winięciem zasad Konstytucyynych, a
wsparta pomocą iego światła, tem pew-
niey i prędzey spełni poruczone sobie dzie-
ło, przeprowadzenia mieszkańców te-
go kraju, z stanu terazniejszego, do stanu
dla nich zgotowanego.

Resztę stosunków odnoszących się do

Władzy Senatu, postępek w pryncypalnym
dziale Organizacyi, rozwinie.

*Mowa przy teyże Uroczystości przez
J.W. Stanisława Wodzickiego, Prezesa Se-
natu Wolnego Miasta i Obwodu Krakowskie-
go miana.*

J.W.W. Kommissarze Pełnomocni
NN. 3 Sprzymierzonych Dworów!

Powołany z woli i wyboru NN. 3
Sprzymierzeńców do przewodniczenia ob-
radom tutejszego Senatu, poczytuję sobie
za naychlubniejszy zaszczyt, gdy dziś z
miejsca tego przy zaprowadzeniu naywyż-
szej w mieście Krakowie i iego okręgu
Władzy, mogę być tłumaczem uczuciów
ogółu mieszkańców tey nowej na kartę E-
uropy przeniesionej Krainy.

Do chwały przywrocenia pokoju za-
krwawionemu od tylu lat światu, brako-
wało tylko ieszcze tego, aby naypotęż-
nieysi Mocarze, laurami swemi uzacniw-
szy Narody Jm wszystkie korzyści zwy-
cięstwa, Sobie tylko zaszczyt dobroczyn-
ności zostawili.

Dopełnili już tego szlachetnego za-
miaru na tym szczupłym Ziemi Polskiej u-
łomku, kiedy słodząc mu bolesne od właści-
wego szczepu oderwanie, przy narodowości
nadali mu byt wolny, niepodległy i ściśle
neutralny. — Jnych niedołączając swobo-
dy tey warunków, iak żeby Jego miesz-
kańcy pod wspanią NN. 3 Dworów opie-
ką poświęcając się kunsztom, naukom,
handlowi, byli szczęśliwemi.

Obiawienie tych liberalnych zasad dla
tey wolney posady, pokrzepi pewnie wszy-
stkich ludów nadzieie, i spełni te dawne,
a powszechne życzenie, oglądania Miłoś-
ników ludzi na tronach. Gdy zaś potem-

ności w rocznikach świata podane zostaną, nie tylko to będzie wiecznym pomnikiem NN. Monarchów chwały, ale jeszcze zaszczytem XIX wieku, któremu cnotami i wami przyświecają.

Starożytność dobroczyńcom Ludów stawiała ołtarze. Skromniejsza potomność zawiera cześć im należną w uczuciach serc wdzięcznych, gdzie dusze wielkie ubostwienia swego szukają. To co jest dobrodziejstwem dla ludzi ku uwiecznieniu swemu, nie ciosów, nie marmurów, lecz samychże ludzi potrzebuje. — Świadczenia tamtych często podeyrzane, czas pożera. Tych wdzięczność, odradzająca się w pokoleniach, tam dopiero gaśnie, gdzie już ludzi nie staie.

Taką wdzięcznością zajęci Krainy tej Mieszkańcy, proszą was usta moimi JWW. Panowie! abyście przed Tronem wielkomyślnych Monarchów swoich zanieśli Krakowianów błogosławieństwa, którzy nie mogą chlubić się dziś użyć nadanej sobie wolności, iak kiedy Im serca swe, od przymusu i nakazu wolne, niesą w ofierze. — Zapewnijcie Ich z naoczno-go przekonania się, że Lud ten, z przychylności ku Królom swoim w dziejach sławny, umie cenić z zapałem dobrodziejstwo nadanej sobie Konstytucyi, a dopóki tylko używać iey będzie pod Ich opieką, dopoty pokolenie pokoleniu podawać nieprzeżestanie wielkie Imiona Sprawców swej pomyslności.

Do wykonania tak pięknego dzieła, gdy wybor NN. 3 Dworów osoby wasze JWWni Panowie zaszczycić raczył, gdy rozwinięcie i zaprowadzenie nowej Konstytucyi w największym zaufaniu jest wam poruczone, ile praca wasza dopomoże do

u. upe'nienia tych dobroczynnych zamiarów, tyle Ich szacunku, a naszej wdzięczności pewni być możecie. Przychylnie zaś usiłowania wasze rokują nam nadzieję, iż z nadaniem Konstytucyi zapewnicie krajowi temu spokojność, wygody życia i trafią do zakwitnienia bytu iego administracyą, z kąd przy was chwała znakomitej usługi, a dla nas miły obowiązek uwielbiania iey pozostanie.

Zgromadzony tu Senat, chlubny z swiego powołania, przysięgłszy Bogu i Ludowi, że wiernie obowiązków swych dopełniać będzie, powtarza w obliczu waszem przyrzeczenie, że do tej postugi, obywatelską prowadzony gorliwością, zasad sumnienia, cnoty i honoru nigdy nie odstąpi, postępując zaś rozsądnie i ostrożnie, starać się będzie zasługiwać ciągle na dostojną NN. Dworów opiekę.

Stoiemy tu w obliczu szanownych Cieniów Królów niegdyś Polskich, którzy w tem Mieście chwałę panowania swego rozszerzając, zaprowadzeniem światła, dobremi prawami nadaniem swobod, Ludu sobie poddane uszczęśliwiali. Stoiemy blisko grobów, gdzie szanowne ich spoczywają popioły. Pod ich więc (że tak rzekę) nayspierwszym Sądem, postuga urzędowania naszego poczyna się. Ich groźne weyżrzenie nayspierwej nas ukarze, gdybyśmy z drogi cnoty zbaczali. Do ich grobu doszłyby pewnie łzy ludu potępiające nas, gdyby chęci nasze z szczęściem iego nie były zgodne.

Waszej więc pomocy wzywam z całym gronem Senatu, waszej błogosławione Duchy niegdyś Królów tej ziemi, która dziś wołą zgodną Monarchów posłudze naszej jest powierzona. Uproście u Boga

dla nas chęci naydzielnievsze ku dochowaniu swobod, tak szczodrobliwie nam użyzonych. Wyzuycie nas z miłości własney, abyśmy się tem pewnie dla ogólnego dobra poświęcali. Uczynicie nas pracowitemi, skromnemi i oddanemi naszym obowiązkom. Wskażcie prawidła mądrości w obradach, które wielkość wasza na szczęściu i miłości ludu zasadzała. Błogostawcie nakoniec tej Ziemi, przez was od dawna wolności poświęconey. — Niech się na niey nie znajduie, ktoby ieę na zle chciał użyć, albo się ieę zasługiwać nie umiał.

Z Warszawy d. 21 Listopada.

Dnia 19 w Niedzielę wielka była parada wojskowa. Wszystkie prawie wojska tuteyszey osady wystąpiły i uszykowały się na Przedmieściu Krakowskiem ku Nowemu Światu. N. Pan obiechał całą linią wśród okrzyków: Niech żyje! poczem zatrzymał się na placu Saskim, gdzie wojska dowodzone przez Jego Cesarzewiczowską Mość W. Xcia Konstantego, ciągnęły przed Monarchą. — Dnia tegoż raczył N. Pan przyjąć obiad u JO. Xiężney z Flemingow Czartoryskiej, a wieczorem u JW. Novosilzoffa, Członka Rządu tymczasowego, bal, który rozpoczął z iedną z Gospodyń tegoż balu JW. z Xiążąt Lubomirskich Hrabinią Potocką. W przyległym ogrodzie rżęsiście oświeconym cyfra N. Pana wśród przezroczystych kolumn iaśniała.

D. 20, iako w dzień Imienin W. Xięcia Michała Pawłowicza, i uroczystości wszystkich Cesarzsko - Rossyyskich orderow, wszystkie władze, tudzież Jenerałowie i wyżsi officerowie woysk oboyg narodow zebrawszy się rano u Jego Cesa-

rzawiczewskiej Mości W. Xcia Konstantego, udali się o godzinie 11 do zamku, gdzie w obecności N. Pana solenne w kaplicy Greckiey odprawiło się nabożeństwo. Był potem wielki obiad u N. Pana na przeszło 100 osob, na który mieli zaszczyt bydź wezwani obecni w tej stolicy Jenerałowie Rossyyscy, Polscy, iako też Pułkownicy woysk oboyg narodow. Wieczorem N. Pan zaszczycił obecnością swoią teatr narodowy, na którym wystawiono Operę Hilary. Przybywającego na teatr przyięli JO. Xze Czartoryski, JW. Minister Sobolewski, JW. Linowski Radca Stanu naczelnik Wydziału Policyi krajowej, tudzież członki Dyrekcyi Rządowej teatru. Wchodzącego do loży licznie zebrana publiczność trzykrotnym okrzykiem: Niech żyje! powitała, a Damy w lożach powstały. Okrzyk ten przy oddaleniu się Monarchy z teatru kilkokrotnie znouu powtorzono. Obok N. Cesarza zajął miejsce w loży Jego Cesarzewiczowska Mość W. Xze Konstanty. Wchodząc N. Pan do loży i wychodząc odpowiedział na okrzyki radości potroynym wielce ugrzewnym ukłonem. Sala była wspaniale oświecona, loża Królewska gustownie ozdobiona; nad nią widzieć się dał orzeł biały między warzynchami, unoszący się na chorągwiach, zbroi i broni, a u dołu cyfra N. Pana.

Dnia tegoż między 10tą i 11tą rano stawieni byli w Zamku przed N. Panem Officerowie gwardyi narodowej, mający na czele W. Stanisława Węgrzeckiego Prezydenta Muncypalności M. S. Warszawy; dowodęc też gwardyi. N. Monarcha z zwykłą dobrocią łaskawie ich przyjął i raczył.

Przybyli tu: JO. Xże Antoni Radziwiłł, i Xże Arcybiskup Gnieźnieński z W. X. Poznańskiego; JW. Hrabia Nesselrode Cesarzsko-Rossyyski Minister Stanu, z Berlina; JW. Ces. Ros. Jenerał dowódca korpusu, Langeron; i JW. Jenerał porucznik Francuzki Hr. Morand, z Francyi.

Z Berlina d. 20 Lislopada.

D. 18 bawiła N. Cesarzowa Rossyjska w swoich pokojach. D. 19 był wielki oniad w zamku w sali strzałowej. Dziś około południa wyjechała ztąd N. Cesarzowa do Peterzburga. Do iey wyjazdu poczynione były z rozkazu J. K. Mci takie same urządzenia iak na iey przyjęcie. Odgłos dzwonow i dział zapowiedziały iey wyjazd; uszykowane około zamku i daley woyska czynily iey honory. N. Król i Królowny Wilhelmina i Karolina odprawdzili Cesarzową do paradnego powozu i razem z nią wsiadli. Cała familia Królowa iechwała za nią. Orszak otwierał szwadron Królewskiej gwardyi. W Friedrichsfelde (o milę od Berlina) było śniadanie, po którym pożegnawszy się N. Cesarzowa, udała się w dalszą drogę.

Z Londynu d. 10 Lislopada.

Arcy Xiążęta Austriacy Jan i Ludwik rozpoczęli swoją podróż dla zwiedzenia kunsztow i rękodzielniov Angielskich.

Wczoray zaprowadzouy został z zwykłemi uroczystościami nowy Lord Prezydent miasta Londvnu Wood. Pomiędzy gościami na obiedzie i balu z tego powodu danyh znajdowali się Królewiczowie Xże Kentu i Sussexu Lord Kanclerz, Skarbo-

wy Kanclerz, postowie Francuzki, Hanowerski, &ci.

Onegday przywiozła tu Korweta Sfinx, która d. 9 Lipca z Madrass wypłynęła, listy do rządu i wschodnio indyjskiej kompanii, które nie są ieszcze w prawdzie urzędownie ogłoszone, ale wiemv, iż zawierają wiadomość o zawartym pokoju z Raią Napaulu. (*) Warunki mają być bardzo korzystne dla W. Brytanii, gdyż uzyskała wiele warownych stanowisk, które na przyszłość zabezpieczają iey granice przeciw napadom. Przy odejściu korwety panowała w wszystkich J. K. Mci posiadłościach nayspełniejsza spokojność. — Mowią, iż Lord Moira nie jest właściwie przez rząd z wschodniej Indyi odwołany, ale Dyrekcyja naganila w urzędowem piśmie iego postępek względem rozpoczęty wojny z Nepaulem. To pismo skłoni zapewne tego Lorda, zwłaszcza po zawartym teraz korzystnym pokoju, do złożenia swiego urzędu.

Z Nowegoiorku piszą pod d. 2 Października: Józef Bonaparte powrociwszy z krótkiej podróży do południowych prowincyy, osiadł w wiejskiem mieszkaniu nad brzegiem Hudson, należącym do Lorda Caurtenay, gdzie dotąd sam mieszkał. Józef Bonaparte wyprawił iednego człowieka na okręcie Toutin do Bordeaux, ażeby z Erancyi przywiozł do tego kraiu iego żonę i familią. Ma on mieć przy sobie między innemi list kredytowy przeszło na 200,000 f. szt. a do którego otrzymania przyłożyła się sprzedarz

(*) Kraj Napaulu (Napał, Nepal) z którym wschodnio-indyjski nasz rząd wojnę prąwadzi, leży pod 101 — 105 stopniem dlugosci, a 27 stop. 50 min. do 29 stopnia szerokości, byłprawie dotad nieznanv. Hołduie Chinom, otoczony jest wysokimi górami i przytyka do Tibetu i Bengalu; stolica iego nazywa się Catmandu.

win Xcia Orleanu.

Pokoy między Amerykanami i pokoleniami Indyjskimi nad Detroit, które razem z Anglią przeciw Ameryce woiowały, nie przyszedł do skutku, chociaż Amerykański Jen. Brown z znacznym korpusem na granicach stanął. Podczas zeyścia się obu stron d. 27 Sierpnia w Detroit oświadczył ieden z Naczelnikow Indyjskich: " iż Indianie musza się pierwey poradzić wielkiego swojego Oycza za morzem, (Króla W. Brytanii.) Anglicy i Amerykanie ubiegają się zresztą ciągle o panowanie nad jeziorami Amerykańskimi.

W liście officera z okrętu Northumberland na wysokości Madery pod d. 14 Sierpnia pisanego, czytamy co następuje: " Bonaparte znajduje się w najlepszym zdrowiu i jest dosyć wesołego umysłu, ie dobrze, umiarkowane piie i wszystkie znaki długiego życia ckażuje. Mylą się wszyscy, którzy sądzą, iż dręczy go zgryzota sumienia względem przeszłych iego czynow; sypia on spokojniey, niżeli inny kto na okręcie. Jego hrabiowie i jenerałowie zawsze go ieszcze Monarchą tytułują. W dniu iego imienin grali z nim wszyscy w karty, i uważano, iż z umysłu pozwolili mu wygrać. Hr. Bertrand żali się na potwarz gazet Angielskich, iakoby przebrany opuścił Elbę. Oświadcza, iż nie opuścił Elby, iak tylko w towarzystwie Bonapartego, i nigdy Królowi Ludwikowi na wierność nie przysiągł. Bonaparte iada gotowane śniadanie, piie porter, o godzinie 12 czekuladę, a o czwartey iada obiad. Do dowodzenia iak jest przyzwyczajony, iż mimo chęci na okręcie dowodzi. Z Admirala Cockburn wygrał 100 f. szt. w karty.

Gazeta Morning-Chronicle utrzymuje, iż okręt Northumberland nie popłynął z Madery prosto do S. Heleny, ale do przylądka Dobrey nadziei, ponieważ na tey wyspie nie ma ieszcze gotowości do umieszczenia Bonapartego, a nie chcą go tam poty na ląd wysadzić, poki to nie nastąpi.

Na St. Domingo umarł syn Króla Haity (Chrystofa) Xze St. Marc. Przez 3 dni wystawiony był w Cap Heary na widok publiczny pięknie ubrany stojąc na nogach bez trunny, i od straży woyskowej pilnowany. Dzień i noc śpiewano przy ciele pieśni żałobne i muzyka grała. Pogrzebano iego ciało przy assistencyi Dworu, urzędnikow i woyska, ogółem przeszło 10,000 ludzi.

Znany Jen. Francuzki Sebastiani, przybył z Francyi do Anglii, i iak się zdaie zamysła udać się do Ameryki.

Podług doniesień okrętowych miał Boston w nocy d. 4 Października znacznie przez pożar uciepieć.

Ciągle wyieżdza wiele familii Angielskich do Francyi.

Cena cukru spadła tu cokolwiek, ale kawy znacznie. Papiery rządowe podniosły się rownie iak bieg wexlowy. Przypisują to znacznem summom, które z Francyi w tuteyszym banku umieszczają, i kray ten używa teraz korzyści z zasad Pitta, które nie dozwalały zatrzymywać obcego majątku w banku umieszczonego lub obkładać go podatkami.

Podług pism naszych chybił roku tego urodzay w Maderze; zamiast zbieranych zwykle co rok 25,000 beczek, nie zebrano roku tego iak 3000 beczek.

DODATEK

DO N^{ro} 96.

GAZETY KRAKOWSKIEJ

Z KRAKOWA DNIA 29 LISTOPADA 1815 Roku WE SZRODK.

OBWIESZCZENIE

Gdy Traktat Dodatkowy między Nayaśnniejszymi Zprzymierzonymi Mocarstwami zawarty w Wiedniu dnia (21 Kwietnia) 3 Maia roku bieżącego, w artykule 14 wyraźnie zastrzega: że Miasto Wolne Krakow do opłacania długow byłego Xięstwa Warszawskiego obowiązane nie jest, przeto Kommissarz Nayaśnniejszego Cesarza Wszzech Róssyy, Króla Polskiego, delegowany do organizacyi Bzadu Miasta Wolnego Krakowa, uwiadomia ninieyszem, zamieszkałych w Mieście Krakowie i Jego Obwodzie, wszelkiego rodzaju i tytułu wierzycieli byłego Xięstwa Warszawskiego, a mianowicie Dzierżawcow tak dóbr Narodowych i Duchownych iak wszelkich innych realności, które własnością Narodową Xięstwa Warszawskiego były, a teraz własnością kraiu Wolnego Krakowskiego zostały, ażeby pretensye swoje, jeżeli iakie mają, w Warszawie, przed Kommissyą do tego czynu postanowioną lub przed Władzami właściwymi także, likwidowali; takowe do Skarbu Królestwa Polskiego regulowali, i ztamtąd uiszczenia tychże oczekiwali; albowiem mocą zwyż przytoczonego traktatu, żadna pretensya z czasu przed oddaniem w rzeczywista posiadłość dochodow Rządowi tuteys emu, wynikająca, za dług Miasta Wolnego Krakowa uważaną byćż nie może.

Dan w Krakowie d. 22 Listopada 1815.

Miączyński.

Z Wiednia d. 19 Listopada.

Podług doniesień z Wenecyi pod d. 12 Listopada, udał się N. Cesarz, odwiedzwszy pałac Xiążęcy d. 8 w towarzystwie Wielkiego Xcia Toskańskiego do biblioteki S. Marka, gdzie Ces. Radca i Bibliotekarz Morelli miał zaszczyt pokazać J. C. K. Mci i W. Xciu wszystkie osobliwości. Tenże zaszczyt spotka Przełożonego akademii kunsztow wyzwolonych, Kawalera Cigognara, gdy udał się z mżem J. C. K. Mość z W. Xciem Toskańskim.

W wieczor d. 9 był J. C. K. Mość z W. Xciem Toskańskim, na teatrze który dla widzenia Monarchy napętiony był widzami, którzy J. C. K. Mość radosnemi okrzykami powitali.

D. 10 przybyli do Wenecyi Arcy Xiąże, Xże Medeny i Arcy Xiążęta Ferdynand i Maxymilian.

D. 11 z rana przejechał się J. C. K. Mość odwie mile po morzu, dla obeyrzenia nadbrzeżnych okolic, a powracając wsiadł na kupiecki okręt, i kazał sobie wszystkie tego szczegóły objaśnić.

D. 14 przybyła do Wenecyi z Wiednia Arcy Xżna Marya Beatrixa, Matka

N. Cesarzowej, przeciw której ta Monarchini wyjechała z Bracią swoimi Xciem Modeny i Arcy Xiążętami Ferdynandem i Maksymilianem do Mestre.

Z Paryża: d. 10 Listopada.

Od dni 14 rozpoczęły woyska zprzymierzone swoje poruszenia do opuszczenia Francyi. Z dowódcami rzeczonych woysk umowione zostały środki, ażeby im żywności nie brakowało i wszędzie dobry porządek i karność zachowały. Minister wojny przydał każdemu korpusowi officerow sztabu i kommissarzow, którzy przodem iadą i żywność przysposabiają. Ponieważ woyska są liczne, przeto ustępić z kraju nie ukończy się iak w przyszłym miesiącu.

Zapewniają, iż ostateczny traktat między zprzymierzonymi Mocarstwami i Francją zawarty, d. 14 lub 15 b. m. będzie obu izhom udzielony.

Od 13 b. m. otwarta jest znowu biblioteka Królewska.

Podczas ostatnich wyścigow konnych spadł ktoś z konia. Xże Wellington zeskoczył zaraz z swotego konia, podniósł go i ratował, potem wsadził go do powozu przejeżdżających właśnie dwóch Anglikow, którzy na jego prozbę chętnie skaliczonego przyięli. — Część weszłych tu d. 6 Angielskich woysk stanęła po domach na przedmieściu St. Germain. Angielskie strażę nie mają przy mostach dział.

Pruski Radca stanu i jen. Intendent, P. Ribbentrop, opuścił Paryż.

Ogół długow, które Francya na mocy pierwszego traktatu 1814 zapłacić ma, podają do 472 mill. fr. Angliia i Prussy należą, iak mówią, aby Francya sorocz-

nie na ten dług po 60 mill. up'acała.

Kommissarze Mocarstw zprzymierzonych na S. Helenę przeznaczeni, wybierają się do wyjazdu.

Biblioteka byley Cesarzowej Józefy w Malmaison jest teraz sprzedawana, i najwięcey zakupują z niey Xiążek Angli-cy. — Handel Xiążek i Xiegarzy we Francyi ma bydź na nowo urządzony i mieo będzie iak dawniey swotego syndyka.

Oyciec S. miał bytemu Arcybiskupowi Mechlińskiemu, X. Pradt, naznaczyć za pokutę dawnych przestępstw post i rekolekcyę.

Carnot z 13to letnim swym synem wyjechał za paszportem Pruskim za granicę. Zandarmowie chcieli go przed wyjazdem aresztować. — Maret (Xże Bassano) i Thibeauveau z synem mieszkają w Lincu w Austryi.

Na murach tutejszych przyklepiony był w tych dniach następujący polityczny Barometr: Czas odmienny, Ministrowie. Lod, Królewska familia. Czas burzliwy, woysko. Mglisty, izby prawodawcze. Ustawiczna pogoda, — — —

W Paryżu i po departamentach arsztuują ciągle wiele woyskowych i cywilnych osób.

Z Szwajcaryi d. 12 Listopada.

O podroży J. Cesarzowiczowskiey Moł następcy tronu Austryackiego, przez Szwajcaryę, takie mamy doniesienia:

D. 6 b. m. przybył przy 50 z dział wystrzałach do Zurich i powitany był w imieniu rządu. Tego i następnego dnia oglądał osobliwości miasta i uczone zbiory. D. 7 przejeżdżał się po jeziorze, a w wieczor znajdował się na koncercie w Kassy no danym. D. 8 udał się w dalszą podro-

do Konstancyi przez Szafhużę. Jak slychać udać się ma przez Tyrol na powrot do Wiednia.

Mowią o przywrocceniu biskupstwa Bazyleyskiego, do którego i dołączona bydź ma cała katolicka zachodnia Szwajcaryja.

Od granic Francuzkich d. 8 Listopada.

Całe wojsko Pruskie, wyjąwszy zostające na mocy traktatu, opuszcza teraz Francyją: i tak iwszy korpus spodziewany jest d. 20 Listopada w Leodyum, 3ci d. 27 w Moguncyi, 4ty tegoż dnia w Saarbrück, a 6ty d. 18 w Bruxelli. Feldmarszałek Xże Blücher wyiechał d. 3 b. m. ieszcze z Paryża przez St. Quentin i Landrecy do Namuru; tam rozwiąże głowną swoią kwaterę i uda się prosto do Berlina.

Od brzegow Menu d. 20 Listopada.

Królewicz następca tronu Wirtemberskiego poiechał z Francyi przez Berlin do Peterzburga, dla zaślubienia się z W. Xżną Katarzyną.

Królowa Bawarska powrocila z Bruchsalu do Monachium.

Arcy Xże następca tronu Austryackiego odwiedził także podczas swojego w Szwajcaryi pobytu d. 2 Listopada zakłady gospodarskiego Fellenberga w Hofwil.

Gdy tysiące dobrych i cnotliwych ludzi nie wiedzą, gdzie mają głowę położyć, obrobiono w Woolwich w Anglii drzewo na pałac dla Bonapartego. Przod tego domu jest bardzo prosty, w sposobie Greckim, ma 120 stop długości, 14 wysięciow, oprócz dziedzińca, który jest otwarty; 1000 stop szerokości i w tyle ganek. Ma dwa piętra i podobny jest do najpiękniejszych naszych wiejskich do-

mov. Po prawey stronie na pierwszym piętrze są pokoje dla Bonapartego, które składają się z sali iadalney, pokoju bawialnego, biblioteki, sali bilarowey, pokoju sypialnego, pokoju ubieralnego i łazienki. Po lewey pokoje dla officerow iego orszaku. Pokoje całego gmachu są proste, ale zupełnie najpiękniejszymi i najkosztowniejszymi makatami okryte. Sprzęty są w starożytnym sposobie robione i wylęcane. Na codziennę dla niego użycie przeznaczony jest krzystalowy serwis, a drugi z porcelany Chińskiej; oba najpiękniejszey roboty i malowania, iakie mogły się w Londynie znaleźć. Cały ładunek wraz z domem waży 5000 beczek czyli i mill. funtow. Na wyspę S. Helemy płynie wielu rzemieślnikow, którzy obszerny ten gmach postawią. Biblioteka jest w sposobie Etruskim z licznymi półkami. Przeznaczony do sali stół jest szczególniejszey piękności, i wart widzenia dla mechanicznych swoich urządzeń, za pomocą których wszystkie do wygody chowają się rzeczy. Pokoy sypialny ma łóżko na podniesieniu z frankami nayprzedniejszego muślinu i iedwabney materyi w liliowym kolorze, z franzlami złotemi. Wanna do kąpania jest z białego marmuru.

Od wyższego Renu d. 11 Listopada.

Przechod wojsk Austryackich z Francyi przez Szwajcaryją już się ukończył.

Wielka Xżna Konstancynową pod nazwiskiem Hrabiny Romanow przybyła d. 9 b. m. do Bazylei i ziadłszy obiad, udała się w dalszą drogę do swey wioski Brumadern pod Bernem.

O oddaniu Landau żadney ieszczenie ma wiadomości, ale zdaie się iż wkrótce

nastąpi. Między Lauter i Queich zebrato się 6000 Austryaków, którzy stać będą osadą w Landau. Niewiadome jeszcze są miejsca, które wojsko Austryackie w Alzacyi zajmie; ale warownie Huningi ciągle rozbierają, i iak tylko rozebrane zostaną, zaraz ustąpi ztamtąd wojsko.

Z Hagi d 14 Listopada.

Nasz Królewicz następca tronu oczekiwany tu wkrótce jest z kąpeli w Spa i przedsięwzięmie zaraz podróż do Peterzburga.

Lord Clankarty przybył iako ambasador Angielski do Hagi.

Z Neapolu d. 26 Października.

Z powodu adresu, który Muncypalność i Duchowieństwo miasta Pizzo d. 16 b. m. Królowi podały, postanowił J. K. Mość: 1) Gmina Pizzo mieć ma na przyszłość nazwisko: " Miasta najwieńniejszego; 2) Terazniejsi i następni iey urzędnicy nosić będą złote medale, które Król

wybić każe; 3) Miasto Pizzo jest na wieczne czasy od wszelkich obywatelskich i konsumcyynnych podatkow uwolnione. Corocznie będzie mieszkańcom bezpłatnie dostarczana sól. Kościół iego ma być kosztem Królewskim wyporządkony. 4) Na placu nadbrzeżnym wystawiony być ma pomnik, podający powód do tych przywileiow potomności. 5) Osoby, które szczególnie popisały się przy schwytanu Miurata, odbiorą osobne nagrody.

Dnia 27 i 28 Listopada 1815.

Cena zboż różnego gatunku na Targu w Krakowie sprzedawanych.

	1.	2.	3.	4.
Korzec				
Pszenicy	26 —	24 15	23 —	22 15
— Zyta	18 —	17 15	17 —	16 15
— Jęczmienia	15 —	14 —	13 15	12 —
— Owsa	8 —	7 15	7 —	—
— Jagiel	—	—	—	—
— Grochu	—	—	—	—
— Rzepaku	29 —	28 —	27 —	—

D O N I E S I E N I A.

2gi raz) Józef Gawroński, dziedzic Kamienny i Młodziejowic, ma zamiar iechania do Galicyi w Cyrkut Tarnowski i Jasielski do dóbr swoich.

2gi raz) Wincenty Linowski Obywatel Królestwa Polskiego, zamieszkały w Powiecie Miechowskim Departamencie Krakowskim ma zamiar iechania na 10 lat w Gubernii Zytomiarską na miesięcy trzy w Interesie Familiynym z dwiema służącymi swemi kołmi.

3ci raz) Józef Troianowski z Eustachim Kbittem iadą do Rossyi do Gubernii Wołyńskiej i Kiiowskiej ze służącym jednym.

Sąd Policvi poprawczy Obwodu Krakowskiego do publiczney podaie wiadomości, że Starozakonnemu Wolffowi Saud, orpzoie i kradzieże oskarżonemu, w czasie onegoż w Zabłociu w Galicvi przyaresztowania; odebrano bryczkę żydowska niekrytą stara, wasąg pleciony, konie trzy maści gniadey, wzrostu średniego, dwa lat 7, 8 trzeci lat 6 małace, któby więc rozumiał mieć do tych rzeczy prawo, zechcą się udać do Ces. Król. Sądu kryminalnego w W iśniczu. W Krakowie d. 18 Listopada 1815.

Więchowski. Michiński.